

Brief van Hendrik aan fam Bezuijen 6 Jan 1946

Brouwershaven, 6 Jan 1946

Geachte Fam Bezuijen,

Het was al meerdere malen mijn plan U eens te schrijven, hoewel U voor ons onbekende ben. Maar onze geliefde Jan mocht bij U een vriendelijk tehuis vinden in de dagen dat het gevaar van alle kanten dreigde. Wij zijn U nog dankbaar dat ge hem hartelijk ontvangen hebt.

Ik wensch U en de uwen ook namens mijn vrouw en dochters in het jaar 1946 des Heeren onmisbare zegen toe en dat Hij U voor elkaar sparen zou. Dagen als deze zijn voor ons dagen van droeve herinneringen en de gedachten onzer harten vermenigvuldigen zich. Ach we missen onze lieve jongen ieder oogenblik, hij was onze steun altijd was hij thuis en mochten we ons in zijn liefde en zorg voor ons allen verheugen. Het is voor ons soms zo zwaar alles te verwerken en te dragen, maar de Heere die ons kracht geeft heeft ons staande gehouden en voor opstandigheid bewaard.

U zult wel een en ander weten van het lijden van onze jongen en op welke wreede wijze hij vermoord is. Hij ging vol moed van ons en zou zich geven voor volk, Koningin en Vaderland toen we afscheid namen zeide hij moeder als ik val, dan val ik voor mijn vaderland. En hij is gevallen voor zijn vaderland, maar we mogen weten dat hij in zijn eeuwig vaderhuis is bij zijn hemelsche Koning. Dominee Voorneveld bezocht de jongens, vond hen in vreeselijke toestand. Hij las voor hen psalm 23 sprak hierover met hen en bad met hen, toen verzocht Iman vd Bijl ook psalm 90 te lezen waarna ze weer gebeden hebben. Vele gaven iets mede, Jan echter niets alleen een boodschap. Ds doet U mijn ouders en zusters mijn laatste groeten en vraag hen vergeving voor hetgeen ik misdaan heb, en zeg dat ik weet dat God mijn zonden vergeven heeft. Zeg ook dat ze nooit namen noemen.

Ja geachte mensen, deze boodschap heeft ons opgebeurt uit de vertwijfeling en gaf ons kracht om het hoofd op te heffen en te zeggen: "Heere uw wil geschiede".

Zeker onze harten bloeden nog steeds, maar de Heere helpt ons dat mogen we telkens ondervinden.

Toen hij terecht gesteld werd moest ik er zelf bij komen kijken en moest mijn eigen lieve jongen daar zoo zien, maar vrede lag op zijn gelaat, hoe zwaar zijn weg ook geweest was.

Ontvangt onze hartelijke groeten,

Uw vriend H. Verhoeff